

EXPUNERE DE MOTIVE

Codul Muncii reprezintă cadrul legal general care reglementează raporturile de muncă. În România, în sens larg, Codul Muncii stabilește, ca regulă generală, norma de bază a salariatului, cu normă întreagă la 40 ore / săptămână, la un program zilnic de 8 ore (art.112, alin.1). Cu toate acestea, la art. 115 se statuează faptul că există anumite sectoare de activitate și anumite categorii de personal pentru care, prin norme specifice, derogatorii de la regula generală, se pot stabili programe de lucru mai mari sau mai mici de 8 ore/ zi, respectiv 40 ore/ săptămână.

În domeniul sanitar, actul normativ specific, care stabilește programul de lucru al medicului (și al celorlalte categorii de personal medico-sanitar) este OMS 870/2004, unde se stabilește, de principiu, un program de 7 ore în medie pe zi, respectiv 35 de ore pe săptămână, reprezentând norma de bază, cu posibilitatea ca, în funcție de specialitate sau de programul stabilit la nivelul unității sanitare pentru anumite secții și compartimente, norma de bază să fie mai mică de 35 de ore/ săptămână, fără însă ca programul zilnic al medicului să fie mai mic de 6 ore/ zi, în cursul dimineții. În acest caz, spre exemplu, medicul trebuie să-și completeze norma de bază prin gărzi obligatorii.

Gărzile efectuate de un medic, peste durata normei legale de muncă reglementată prin Ordinul MS 870/ 2004, sunt considerate muncă suplimentară și se salarizează ca atare (cu spor între 50- 100%, în funcție de ziua lucrătoare/ nelucrătoare în care se efectuează garda).

Pe de o parte, prevederile art. 5 alin.2 din Legea cadru 153/ 2017 nu sunt corelate cu prevederile Regulamentului privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar.

Pe de altă parte, din lecturarea respectivului text de lege (art.5, alin.2 din Lg.153/ 2017) se înțelege faptul că durata maximă legală a timpului de muncă, respectiv de 48 ore/ săptămână, inclusiv orele suplimentare, reprezintă gărzi obligatorii, adică salarizate fără acel spor de muncă suplimentară, ceea ce contravine art.114 din Codul Muncii (există, de altfel, o contradicție clară chiar în cuprinsul textului respectiv, în ceea ce privește munca suplimentară și gărzile obligatorii).

Scopul general al reglementării gărzilor este asigurarea continuității activității medicale, de la terminarea programului medicului și până a doua zi, la începerea programului medicilor din secție/ compartiment.

Scopul reglementării gărzilor obligatorii este completarea normei de bază a medicului în caz contrar fiind pasibil de diminuarea salariului aferent funcției de bază (ne referim, desigur, la cei care nu au un program de lucru de 7 ore zilnic, sau mai puțin în cazul altor specialități, respectiv de 35 de ore/ săptămână sau mai puțin, în caz contrar nemaifiind vorba de gărzi obligatorii, ci de muncă suplimentară).

Față de cele prezentate mai sus, înaintăm prezenta propunere legislativă spre dezbatere și adoptare.

Inițiator,

Adrian Wiener

Senator USR

A handwritten signature in black ink, appearing to read "AW", positioned below the printed name.